

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 SZEPTEMBER 20 * 27 (3102.) SZÁM * HATVANEGYEDIKÉVFOLYAM

AZ UTOLSÓ EMBER

(A hasonló című híres film nyomán)

Ára 50 fillér

GÖMBÖS GYULA MEG ÉN

E sorok íróját, amikor tollhoz nyul, hogy Gömbös Gyula profilját megrajzolja, nem csupán azok a politikai izgalmak hangolják, amelyek központjába az új államtitkár exponált személye került, hanem egy egészen sajátos történet, amely akaratlanul Gömbös Gyulával hozta kapcsolatba. Nem lelki és szellemi, hanem a szó teljes értelmében testi kapcsolatba. Azért nem kell megijedni. Fokos nem szerepelt az ügyben.

De mielőtt elmondanám a dolgot, előrebocsátok egy úgynevezett precedenst.

A múlt század nyolcvanas éveiben, amikor Tiszaszlár után az elsőszámú antiszemita kurzus tombolt, Istóczy Győző a képviselőházban megkérdezte Herman Ottótól, a kiváló természettudóstól:

— Mondd, kérlek, kinek van itt a legduránabb koponyája?

Herman egy kopaszfejű képviselőtársára mutatott, aki a Ház jobboldalán ült.

— Annak ott, ni, — mondta.

— Az a kopasz, kerekfejű?

— Az, az...

— És ki az?

— Wahrmann Móric! — vágta ki diadalmas mosollyal Herman Ottó.

Tegyük hozzá: a fajelmélet nagyobb dicsőségére. És most az én esetem:

Kisfaludy-Stróbl Zsigmond szobrászművész 1924-ben több munkáját állította ki a nagy tavaszi tárlaton. Az ünnep megnyitása napján Lux Elek, a nagytehetségű fiatal szobrászművész, melegen gratulált kiváló kollégájának a sikerhez, de különösen egy mellszoborhoz, amely egy markáns arcélű, borotvált képű férfit ábrázolt. Római légionáriusra emlékeztetett az érdekes buste.

— Hogy milyen pompásan eltaláltad Molnár Jenőt! — dicsérte a művet Lux Elek.

Kisfaludy-Stróbl csodálkozva nézett Luxra:

— Mit mondsz? ... Hogy én Molnár Jenőt? ...

— Persze! Hiszen ez szóról-szóra Molnár Jenő.

— Ugyan, kérlek! Ez Gömbös Gyula!

— Hogyan? Ehhez a szoborhoz Gömbös Gyula állt neked modell?

— Na hallod! ... ha mondom! ...

Lux Elek kénytelen-kelletlen belenyugodott.

Másnap a Fészek-művészklubban odalép hozzám Lux Elek:

— Kérem, szerkesztő úr, nem lenne szives nekem modellt állni? ...

Furcsán nézhettem rá, mert Lux sietve hozzátette:

— Önnek olyan érdekes feje van... tanulmányfej... Már régen fáj rá a fogam.

— Különös gusztusa van, kedves mester, — feleltem — de nem akadna rajtam kívül más tanulmányfej is? Teszem azt: Móricz Zsigmond, Molnár Ferenc, Szomorú Dezső ...

— Nem, kérem, nekem a magáé kell. Ez a koponyaalkat, ez a homlokcsont, ez az orr, ez a haj.

— Haj-haj! — sóhajtottam. — És meddig tart ez a mulatság?

— Legföljebb hatszor-hétszer kell a műtermembe jönni.

Még mindig reménykedtem, hogy ki tudok bújni a „megörökítés” ódiama alól.

— Nézze csak, mester, nekem nincs pénzem ahhoz, hogy szobrot csináltassak magamról. Hát mi vagyok én? Eleven bankvezér, vagy halott költő? ... Legyünk őszinték: ez önnek nem üzlet.

A művész önérzetesen felelt:

— Semmiféle üzletről nincs itt szó. Ismétlem, engem művészi szempontból izgat az ön feje.

— Az más. Izgatni nem akarok. Sohasem álltam bíróság előtt.

Másnap már ott voltam Lux Elek Ybl Miklós téri műtermében, a Várkertbazárban. A művész ujjai csodálatos biztonsággal vájkáltak az agyagban és számai nyomán napról-napra meglepőbben alakult ki tulajdon mellszobrom. Elragadtatásomban csak egyetlenegyszer vegyült a mindnyájunkban szunnyadó kritikus ellenzése, aminek kifejezést is adtam.

— Miért fog fel engemet, — kérdeztem — mint egy római légionáriust?

— Mert tisztára az a karaktere van a fejének. Ez a fej a régi római harcosokra emlékeztet...

— Ugyan kérem, — nevettem — egy festőbarátom az idén hindu törzsfőnöknek, egy másik, igaz, hogy karikatúrista, bajuszt és lengő szakállt képzelve rám, ókori jeruzsálemi papnak rajzolt meg, de hogy lettem egyszerre római légionárius? Mit szól majd ehhez Mussolini?

— Bízsa rám. Így jó, ahogy én látom a fejét.

A mellszobor elkészült és ott maradt Lux Elek műtermében.

Hol ez, hol az a barátom mondta:

— Láttam a szobrodat. Kitünő.

És mégsem önttettem bronzba. Elvből. Ne az én pénzembe kerüljön a halhatatlanságom (ami nincs), hanem az utódaim pénzébe (akik szintén nincsenek). A buste ott állt Lux atelierjében, azóta több, mint három év múlt el, én bizony már meg is feledkeztem róla.

Ez év elején az Andrássy úton megállít egy barátom:

— Nagyszerű kiállítás van az Ernst-múzeumban. Nem láttad?

— Még nem — feleltem.

— Hát nézd meg — mondja barátom. — Különösen egy szobor sikerült: a Gömbös Gyuláé.

Egy pillanat alatt lejátszódott bennem a Lux-Kisfaludy-eset filmje és elmentem a kiállításra.

A nagyteremben, Márfy Ödön képei közt, több szobrot láttam. Nini, az ott... az a Gömbös Gyuláé... Közelebb léptem. De hiszen ez az én mellszobrom! Vagy tévedek? Nézzük meg a katalógust. A mellszobor száma 159. A katalógusban ez áll: „159. Molnár Jenő. Gipsz. 1924.”

Körülnéztem. Néhány ismerős hozzám lépett és gratulált a szobromhoz. Szóval: én — én vagyok.

Jön Lux Elek. Már messziről mosolyog.

— Most pedig elárulom a titkot — mondta.

— Micsoda titkot?

— Hogy miért éppen önt választottam ki modellnek.

— Nos?

— Azt mondtam annak idején Kisfaludy-Stróblnak: Ha te úgy csináltad meg Gömbös Gyula szobrát, hogy mindenki Molnár Jenőnek nézte, én majd úgy fogom megcsinálni Molnár Jenő szobrát, hogy mindenki Gömbös Gyulának nézi.

Ismétlem: a fajelmélet nagyobb dicsőségére.

* *

A múlt héten ismerkedtem meg Gömbös Gyulával. Kölcsönösen megállapítottuk, hogy a szobrászok nem tévedtek. Egyforma a koponyánk — kívülről.

MOLNÁR JENŐ

Gömbös Gyula meg én

(Gáspár rajza)

(Szövegét lásd a 2. oldalon)

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI...

mit látnak egyes kormánypárti képviselők az elborult belpolitikai látáshatáron?

— Egyszer az Immergrün Pinkász hosszú tengeri útra ment. Még sohase volt nagy vizen, hát nagyon nyugtalanodni kezdett, mikor már nem látott partot. Odament a kapitányhoz:

— Ugyan, kapitánylében, mikor látunk már szárazföldet?

— Még eltart egy ideig — felelt nyugodtan a kapitány.

Egy óra múlva újra megkérdezte:

— Még mindig nincs a közelben szárazföld?

— Nincsen! — felelt a kapitány.

Most az Immergrün a szeme elé tette a tenyerét és a távolba mutatva mondta:

— Nézze csak, kapitány úr, ott valami szürkesség van. Nézze csak...

A kapitány odanézett, aztán nyugodtan felelt:

— Az?... Az a horizont.

Immergrün, akinek dunsztja se volt arról, mi lehet az a horizont, föllélegzett:

— Horizont? Nú, jobb mint semmi!

— Osz-posz: azok az egységspárti

képviselők azt hiszik, hogy már látnak valamit, pedig az csak horizont.

— Hát azokról a liberális képviselőkről, akik Gömbös államtitkársága után is bentmaradnak a kormánypártban, mi a véleménye?

— A fiatal Grünspann elment a házasságközvetítőhöz, aki egy leányt ajánlott neki.

— Csak az a baj, — mondta — hogy nem nagyon gazdag.

— Nem tesz semmit — felelte a Grünspann.

— Meg aztán, hogy őszinte legyek, az egyik szeme nagyobb, mint a másik.

— Nem tesz semmit!

— De nehogy később jöjjön rá, azt is megmondom előre, hogy az egyik fülére süket.

— Nem tesz semmit!

— És mert én nem árulok zsákba macskát, tudja meg azt is, hogy egy kis púppja van.

— Nem tesz semmit!

A sadchen felfortyant:

— Mit mondja maga mindenre, hogy nem tesz semmit?

— Hiszen nem veszem el! — felelt a Grünspann.

— Cince-conce: mit akarnak azoktól a liberális kormánypárti képviselőktől? Hát ki akarnak ők lépni az egységspártból?

„Schandli” mint nemzeti követelmény

És szólt Sokorópátkai:

A kispapoknak átka

Nem szállnak senkinek fejére,

Föltéve, hogyha elsejére

A „Schandli”-ből kegyelmes úr lesz.

(Csak ennyi kell? — szól Bethlen —
Úgy lesz!)

Egy kis pletykát ah Jankó, ne legyen oly fajankó!

— Na és a friss pletyka? ...

— Van. De még milyen! Idehallgasson, pupák.

— Fülelek, mester.

— A kitért Spitzék nagy vacsorát rendeztek. Még pedig — hogy végérvényesen demonstrálják a multtal való szakítást — a zsidó nagybőjt előestéjén. A vendégek közt volt néhány állami főtisztviselő is. A háziasszony a vacsora elején kijelentette, hogy bátran szídhadják a zsidókat, mert nálánál senki jobban nem gyűlöli őket. A vendégek azonban finoman más témákról beszéltek. Éjfélkor aztán, amikor oszladozni kezdett a társaság, az egyik miniszteri tanácsos hálálkodva mondott köszönetet a sok jóért és így fejezte be a dicséretet:

— Hiába, mondtam én mindig, hogy jól enni csak zsidónál lehet.

Sanyaró Vendel nyögése:

— Közeledik a tökmágszezón. Másnak a pénzmag jut, nekem ugyanaz — tökben.

Vass miniszter és a vasminiszter

Herczeg Ferenc „Kéz kezét mos” című vígjátékának legutóbbi előadásán megjelent Vass József miniszter is. A darabban szerepel egy szalmafejú ember, kiről azt hiszesztelik, hogy miniszter lesz. Ezzel az alakkal akarja demonstrálni az író, hogyan vágnak hasra az emberek a hatalom előtt. A figurát Náday Béla játszta. Petheő Attila a szerepe szerint ezt mondja róla: „Nem hiszitek, hogy miniszter lesz? Majd meglátjátok, ő lesz a vasminiszter!”

A színpadon gyorsan híre terjedt, hogy Vass miniszter egy földszinti páholyban ül. Valakinek eszébe jutott, hogy Petheő nem beszélhet vasminiszterről, mert könnyen félreértenék a dolgot. Rövid tanakodás után úgy döntöttek, hogy Petheő „ércminisztert” mond „vasminiszter” helyett.

Mikor másnap Vass Józsefnek elmondták az ártatlan kis korrekció történetét, a miniszter mosolyogva jegyezte meg:

— Még mindig jobb az „ércminiszter”, mint ha azt mondják az embernek: „semmihez sem értsz miniszter”.

Nagykanizsán

— Mi a baja Kállaynak Bethlennek?

— Úgy látszik, nem tetszik neki a Bethlen guvernamentalitása.

Borsszem Jankó a színházban

**A csókok koldusa vagy: A nem égő nadrág
illetőleg:
egy darab, amelyből hiányzik egy darab**

— Szabadon a Belvárosi Színház újdonsága után —

Deli-Jean: Nekem ne beszélj nőkről, mikor én aludni akarok. Aludj te is, bátyám.

Toronyi-Marcel: Minek?

Deli: Talán akkor azt álmodod, hogy férfi vagy.

Toronyi: Már te is héklizel? Nem elég, hogy a görlok tegnap az arcomba röhögtek, mikor az új operett próbáját néztem...

Deli: Minek jössz akkor színpadra? Menj egy specialista-hoz!

Gyöngyösi Erzsébet (Jean és Marcel anyja): Hadd békén szegény Marcellt. (Marcellhez): Nem vagy éhes, fiam? Itt van két tojás.

Toronyi: Most jut eszedbe? Szép kis anya vagy!

Gózon (Jean és Marcel apja): Ne bántsát jó anyádat. Ez nem az ő részortja.

Toronyi (magában): Már tudom, mit csinállok. Barátnőt fogok tartani.

Székely Gizi (mint barátnő): Hát mi lesz? Szeretsz vagy nem szeretsz?

Toronyi: Szeretném, ha szerethetnék.

Székely Gizi: Akkor szeress most mindjárt!

Toronyi: Nagyon telhetetlen vagy.

Székely Gizi: Kérlek, ne használj ilyen szót, mert könnyen visszafelé süllhet el.

Toronyi: Még visszafelé sem. Biztosíthatlak. (Magában.) Itt nem segít más, mint a házasság. Egy asszonynak mindent be lehet dumálni. (Ma-

gy Margithoz): Akarsz a feleségem lenni?

Makay-Françoise: Igen, mert csodálom magát. Hogy maga mit csinált ebből a kis gyári üzemből!... Hogy megnagyobbította!

Toronyi: Ne csináljon belőle személyes kérdést, drága Françoise. Be kell vallanom magának, hogy nem vagyok férfi.

Makay Margit: Jaj, de cuki! Ilyen esetem még nem volt. Kíváncsi vagyok, milyen egy olyan...

Toronyi: Szóval én elveszem magát.

Makay Margit: És mikor lesz a nászéjszaka?

Toronyi: Hát nem tudja? Tegnap vették le a műsorról a „Nászéjszaka”-t. Mint láthatja, szó sem lehet róla.

Makay Margit: Akkor miért nősül?

Toronyi: Hogy gyermekem legyen.

Makay Margit (nagyon szűziesen): Az nincs kizárva.

Toronyi (egy év múlva): Na, mit mondtam?

Makay Margit: Boldog vagyok, mert látom, hogy boldog vagy.

Toronyi (örömben elénekli az „Eunuchnem”-et; ének után): És ki az apa?

Makay Margit: Na hallod! Duvernois és Birabeau!

Toronyi: Mit mondsz? Ketten is?

Makay Margit: Hát nem tudod? Ők csinálták ezt a darabot, amiből hiányzik egy darab.

Dzsin

Mi kell a közönségnek?

A siker titka: eltalálni a közönség ízlését. A szerzőnek tehát, mielőtt darabjának megírásához hozzáfér, először is a közönséget kell tanulmányoznia. A szerző ne anyagot gyűjtson a darabjához, hanem közönséget. Ami magát a témát illeti, ráér gondolkodni a századik előadás után is. A napokban egy spiritiszta szeánszon az a kitérőt szerencse ért, hogy sikerült megidézni néhány szerző szellemét. (Ebből is látszik, vannak még szellemes szerzők, ha nem is ezen, de a másvilágon!)

Sekszpir:

A Nemzeti Színházban alkalom volt megfigyelni a közönséget. Egy csak egyetlen példát említek: Romeo és Julia tragikus sorsa a közönséget ahelyett, hogy megrázza volna, a megkönnyebbülés boldog érzése fogta el, csupán azért, mert Romeo nem vehette feleségül Juliát. Mindenki jókedvű volt és megelégedett. Ebből is látszik, hogy a közönség csak akkor tud megnyugodni, ha a darab végén a hős nem házasodik meg. Inkább a halál, mint az anyakönyves. És ebben a közönségnek határozottan igaza van. Ha ma írnam meg a Romeo fiú esetét a Juliával, a végén úgy összeházasítanám őket, mint a pinty. Ez volna csak aztán igazi tragédia.

Molière:

— Ha ma élnék, a Botcsinálta doktort egészen más alapra fektetném. (No, nem deresre, nehogy azt gondolják!) Először is már a címét is megváltoztatnám: Gumibotcsinálta doktor lenne belőle. Természetesen több színváltozás is volna benne. Főleg kék és zöld. Meg vagyok győződve róla, hogy ez a közönségre egyetemes hatást gyakorolt volna.

Madách:

— Megírom az adófizető ember tragédiáját. A cselekmény itt is Ádámnál kezdődik, de nem a paradicsomban, hanem az adóhivatalban. Lucifer helyett természetesen Bud János szerepelne. (Bethlen majd kinevezi, hiszen úgyis a pokolba kívánják!) Megjegyzem, a közönség egészen indokoltan fogja találni, hogy Ádámot teljesen levetkőztetve látja, hiszen, mint mondtam, a történet színhelye az adóhivatal. Végre egy darab, ahol nem kell aggódni, hogy a kassza üresen marad. Tudniillik az állam kasszája.

Stein:

— Hogy mi kell a közönségnek? Régi szerző vagyok és bőséges tapasztalattal rendelkezem, de erre a kérdésre máig se tudok választ adni. Az ízlések különbözők. Egy bizonyos, a közönség mostanában nagyon válogatós, ami rendkívül megnehezíti az elhelyezést...

A szeánsz hirtelen félbeszakadt. Kiszült ugyanis, hogy a megidézett Stein nem a hírneves színpadi szerző volt, hanem — cselédszerző. **DYMI**

A FIRHANG MÖGÖTT

A FÉSZEKBEK megkérdezi valaki az egyik kritikustól:

— Milyen a Fővárosi Operettszínház új darabja?

— Szo-szo, Lu-lu! — felelte a kritikus.

A MAGYAR Színházban rövidesen megkezdődnek a Danton halálának próbái.

Az egyik színész a próbák kezdetének hírére így szól Faludi direktorhoz:

— Mondja, direktor úr, minek ezt a Danton halálát próbálni?

— Hogy-hogy minek?

— Hiszen a Nemzetiben már láttuk meghalni.

A BELVÁROSI Színház a „Csókok koldusa” mellett még mindig műsorán tartja a diadalmas Nászéjszakát. Úgy látszik, a jószívű Beöthy hébe-hóba egy Nászéjszakával akarja kárpótolni a Csókok koldusát.

A FRANCIA komponisták tiltakoznak az ellen, hogy Budapesten beté-

tekkel spékellik meg az operettjeiket. A pesti színgazgatók azonban ragaszkodnak a betétekhez. Ezt az álláspontjukat a bankdirektorok is támogatják, akik szintén ragaszkodnak a betétekhez.

ÁBRAHÁM Pál ma a legnépszerűbb magyar zeneszerző. Ennek előrebocsátása után hadd mondjuk el ezt a kis esetet.

A napokban egy fiatalember bemutatta kompozícióját egy zeneműkiadónak, aki így szólt:

— Nagyon ügyes, de egy kissé biblikus színezete van ennek a tangónak.

— Hogy tetszik ezt érteni? — kérdezte a kezdő komponista.

— Úgy, hogy ennek a szerzeménynek is Ábrahám az ősapja.

VITÉZ Miklós lett az Új Színház igazgatója. A választás kitünő, mert a mai viszonyok közt vitéz legyen a talpán, aki egy pesti színház vezetésére vállalkozik.

Leventei Kardoss Mór: Ejgentlich mit akar ez a Tökés Anna az égő szoknyával? És ha már a szoknyája ég, mért a blúzát tépi le minden idegen férfi előtt, mért nem a szoknyáját?

Leventei Kardoss Mórné: Schrecklich, milyen ordinaré vagy, Maurice! Bízod ezt csak nyugodtan az Egyed Zoltánra, az egy snájdig gyerek, nekem legyen mondván.

Dr. Steinitz Gyula: A magam részéről nem szívom olyan nagyon mellre ezt a Tökést.

Kardossné (titkos térdlízéssel): Maga egy aranyos, Gyuszi. Emlékszem, volt egy darab, a „Csodaszarvas”...

Kardoss: Igen, én is emlékszek rá. A magamfajta ember nem egyhamar felejt el egy csodaszarvast.

Kardossné: Abban is a mellét mutogatta a Tökés. Shocking!

Kardoss: Shocking? Talán kevés ing? Vagy éppen semmi ing? Na de akkor legalább fronttal a nézőtér felé állt. Most pedig csak a Tárainak tárja ki.

Dr. Steinitz: Úgy látszik, egész halommal szabják a darabokat a Tökés mellére.

Kardoss: Ami azt illeti, szép halom, unberufen.

Kardossné: Te csak hallgass, Maurice és szégyeld magadat, mint „A csókok koldusá”-ban az a szerencsétlen Marcel Fradelin.

Kardoss: Allefradelin! És kikérem magamnak, hogy engem egy ilyen darabbal összehasonlítsál. Nem vagyok titkos drámaíró, de ennél különbséget tudnék kirázní...

Dr. Steinitz: Gratulálok, Móric bátyám, illetve gratulálok a méltóságos asszonynak Móric bátyámhoz.

Kardossné: Mit Respekt gesagt. De mondja csak, Gyuszi, miért háza-

sodik egy ilyen ember, mint ez a Marcel Fradelin, amikor tudja, hogy szerelmi téren untauglich? Vagy talán inkább te felejl erre, Maurice!

Kardoss: Úgy látszik, te újjat akarsz húzni velem, Renée!

Dr. Steinitz: Véleményem szerint egy ilyen férfi nem való a színpadra.

Kardossné: Nonó a hálószobába! Tölem csak maradjon a színpadon.

Kardoss: Engem direkt meghat ennek a szegény Marcelnek a sorsa.

Kardossné: Tudom, te nagyon átérzed az ilyesmit. Na és most menjünk valahová, ahol nevetni lehet.

Dr. Steinitz: Talán a Nemzetibe?...

Kardossné: Miért? Min lehet ott nevetni?

Dr. Steinitz: Teszem azt, a tragédiák új szereposztásán.

Kardoss: Akkor már inkább a Vigbe megyek, a Dugó Mary bűnpöréhez.

Kardossné: No hallod!

Kardoss: Mit lehet tudni?... Egy magamfajta üzletembernek mindenre el kell készülnie és az ember csak tanulhat egy ilyen szenzációs bűnügyi tárgyaláson.

Kardossné: A magam részéről az Operettszínházba megyek a „Lulu”-hoz. Azt mondják, nagyon jó zenéje legyen. Mi ez? Egy francia operett?

Dr. Steinitz: Biztosan, mert a huszonkét énekcszám közül tizenkilenc Pesten készült.

Kardossné: Akárcsak az én párisi toalettjeim. Azért mégis megpukkadnak tőlük a barátomim.

Dr. Steinitz: Na és azt hiszi talán, hogy a francia zeneszerzők nem pukkadnak meg a sikerült magyar betétek miatt?

Kardoss: A pesti bankok pedig megpukkadnak a párisi bankok betétei miatt. És ezzel kvittek vagyunk.

Mongodin

A BORSSZEM JANKÓ KABARÉJA

A KIRÁLY LEÁNYA

Ezer dobos dobott egy hírt és szájról-szájra ment ez: Királyunk, első Bendegúz, vitézi tornát rendez.

És országsszerte szállt a hír: Királyunk ezt izente:

„Szálljon nyeregbe mindenütt minden derék levante.

Mi, őfelsége Bendegúz,

izenjük ezt, vitézek,

Mert ritkaság a pályabér,

mit nyer a legvitézebb.

Hét vármegyéből jöjjön el,

ki bátorságot érez

S ki győzni fog — hahó! hahó! —

lányom keze azé lesz.”

S hogy Bendegúz a nagy napon

az ablakán kinézett,

Hát látta, hogy eljöttek

a sok derék vitézek.

És megvillant a kard, a tör

és kezdődött a torna,

A sok lovag egymásután

hullott alá a porba.

És egyre ritkult már a sor

egy-egy jó kardcsapással,

Míg végül már csak két lovag

állt szemben egy a mással.

Egy kardcsapás s ezt száz torok

nagy éljennel fogadja:

„Vivat Tankréd! — hahó! hahó! —

honunk dicső lovagja!”

Tankréd lovag felé siet

és így szól őfelsége:

„Üdv néked, ó lovag, te léssz

királyi lányom férje”.

És most belép a lány maga

és tust játszik a banda,

Tankréd lovag reátekint

s megszólal: „Zéderanda!

Ezért küzdöttem én tehát,

e csúf, ragyás pofáért?

Nohát, szavamra mondom ezt,

kár volt a nagy strapáért”

Megsarkantyúzza jó lovát:

gyerünk!... egy, kettő, három...

S Tankréd lovag — hahó! hahó! —

már túl van bokron-árkon.

Halász Imre

Kifizetődne!

— Hallottad? A diósgyőri vasgyárban kalapokat is fognak gyártani.

— Milyen kalapokat? Vaskalapokat?

— Dehogy! Panamakalapokat.

FŐVÁROSI
OPERETTSZÍNHÁZ

LULU

Szenzációs
operett-újdoncság

Bosszút áll a Rajna

Színházpolitikai körökben nagy feltűnést keltett a Pester Lloyd éles állásfoglalása a franciák hatalmának túlságos terjeszkedése ellen. A Pester Lloyd, úgy látszik, bosszút akar állni Franciaország Rajna-ellenes akciójáért és magát a Rajnát vitte harcba a franciák ellen. *Rajna* (Ferenc) már megkezdte az offenzívát és alaposan elverte a port a francia operetteken.

Egyszerű megoldás

— Az orvosom eltiltott a dohányzástól, a kávétól, az alkoholtól és a szerelemtől.

— Na és most mit csinálsz?

— Másik orvoshoz megyek.

VÍGSZÍNHÁZ

MARY
DUGAN
BÜNPÖRE

Varsányi Irén,
G. Kertész Ella
Mészáros Giza
Mákláry

Törzs Jenő
Somlay
Góth Sándor
Hajmássy

A genfi népiskolában

Briand: Tanár úr kérem, tessék csak nézni... ez a rossz fiú megint meg akar verni...

BETHLEN-KÁLLAY KETTŐS

Kállay:

Rontom-bontom, im kimondom:
Nem egyezek minden ponton
Bethlen Pista, teveled.
Ez-miniszteri papíron
Ennélfogva most megírom
A kilépő-levelet.

Bethlen:

Szezon van már, nincs uborka...
Maradj nálam, szép Tíborka,
Aranyos kis Kállaym.
Mért hogy fogad ilyen vásott?...
Bár hiszen a távozásod
Kibírják még vállaim.

Kállay:

Megcsináltad a szanálást,
Szerveztél sok zsíros állást, —
Hagyján! — mondtam erre én.
De az csöppet sem közömbös,
Hogy államtitkár a Gömbös
És hogy a Bud merre mén.

Bethlen:

Ne félj soha te Bethlentül...
Ha egy kicsit jobbra lendül,
Másnap csöppet balra tart.
Egyszer balra, máskor jobbra:

Így még Kossuth Lajos szobra
Sem vezérli a magyart!

Kállay:

Nincs nyájadnak semmi kedve,
Senki sincs megelégedve, —
Ebből baj lesz, hidd el ezt.
Mért kredáltál új minisztert,
Aki nem túlon túl tisztelt
S kit fogtál, de nem ereszt.

Bethlen:

Hogy mit akarok a Buddal?...
A sok disznót győzőm lúddal,
Így van, drága Tíborom.
Mert annyi már a disznóság,
Hogy ha fizetne a jószág,
Lenne itt szép forgalom.

Kállay:

Bocsáss, hogy szavadba vágok.
Ki csinál itt disznóságot:
Én, avagy a táborod?
De én mást rá nem beszéllek,
Itt marad tovább tevéled
Bárczyd s Ugron Gáborod.

Bethlen:

Volna, kérlek, egy tanácsom:
Közeledik a karácsony,

A szeretet ünnepe.
És mivelhogy úgy szeretlek,
Gyere mellém miniszternek, —
Ettől múlik az epe.

Kállay:

Nem képzeled, hogy evégett?...
Tartsd meg a miniszterséget,
Vagy Désinek nyujtsd át.
Elvem zsákban mítsem árul,
Lemondok Nagykanizsáruul, —
Azt a link rézangyalát!

Bethlen:

Jó! De engem nem tepersz le,
Mert ha fellépne Wekerle,
Nagykanizsa volt, fuit.
Orrod előtt, im, bezárom
A parlament harminchárom
Kulcsra nyíló kapuit.

MOLNÁR JENŐ

A szanálás ötödik évében

HUNGERNÉ: Hát ez már sok,
Móric. Két éve már, hogy itthon leb-
zszelsz minden állás, minden kereset
nélkül...

HUNGER: De, fiam, hát mit csi-
náljak? Eleget eszem a szívemet.

HUNGERNÉ: Jó, jó, te eszed a
szívvedet, de mit egyenek a gyerekek?

Egy kis vihar

vagy: a furfangos hajó-kormányos,

aki tud bánni az éhes cápákkal

Szemere Árpád

de genere Guba azzal a követeléssel lépett fel a budapesti Operánál, hogy emeljék fel a gázsiját és adjanak neki méltóságos címet, mert ő csak akkor tud énekelni, ha úgy titulálják, mint Gömböst. Az Opera nem tudta garantálni se a nagy gázsit, se a titulust s ezért külföldre ment Szemere. Mint halljuk, első útja Saljapin tekintetes úrhoz vezet, akit kapacitálni akar, hogy ne adjon ki egy hangot se a torkán addig, amíg nem kapja meg az „excellenciás” címet.

Arról is értesülünk, hogy az Operaházból kiváló énekes addig járja rögzös útját, míg nem akad olyan ország, ahol megméltózzák. Hír szerint I. Zogu király kijelentette, hogy a tiránai Operában nagyméltóságú címmel fölléphet. Hogy ígéretének nagyobb nyomatókat adjon, nyomban el is rendelte a gyűjtést a tiránai Opera fölépítésére. Lapzártakor jelentik, hogy össze is gyűlt az első száz líra, amelyből az ügy kulturális fontosságára való tekintettel, eddig csak ötven lírát loptak el.

BETHLEN URAM...

— Bethlen uram, Bethlen uram!
Mi bajod van, Gömbös fiam?”
— Piros vér foly a mentére!
Csak a zsidók orra-vére!”

— Bethlen uram, Bethlen uram!
„Mi baj megint, Gömbös fiam?”
— Mi epezti úgy a Désit?
„Sose bánjad, a kiskésit!”

— Bethlen uram, Bethlen uram!
„Mi bajod van, Gömbös fiam?”
— Min borong a Mándy Samu?
„Tudja a jó mánistanu!”

— Bethlen uram, Bethlen uram!
„Mi bánt megint, Gömbös fiam?”
— Zsidók almát mért szagolnak?
„Biztos: rosszat szimatolnak!”

Megy a gőzös...

— Kanizsai kortesdal —
Megy a gőzös, megy a gőzös
Kanizsára.
Jaj de prüszköl a Kállay
Masinája.
Elöl megy a Bethlen Pista,
Haj-tyuhaj, ki a gőzöst
(Próza: már mint a nyílt
szavazás titkos masinériáját)
Igazítja.

Kultúrfőlény a Müegyetemen

— Nahát, ez pokoli! Egy hadirok-
kant mérnök fiát, aki fizikai versenyt
nyert, nem vettek föl a Müegyetemre.
— Biztosan fizikai akadály volt a
dolognak.
(Vagy inkább fiziológiai? — Bors-
szem Jankó.)

Gömbös radikális javaslata a rabbikérdés megoldására

A rabbiképzőintézetben állítólag izgatott a hangulat. Gömbös Gyula államtitkári kinevezése alkalmából az a rémhír terjedt el, hogy Gömbös a numerus claususnak a rabbiképző szemináriumra való bevezetését fogja javasolni. Eszerint a jövőben csak öt-hat százalék zsidó ifjút vehetnek fel majd a rabbiképző intézetbe.

— Vajjon mért koplalunk: a hosszúnappal miatt, vagy a drágaság miatt?

Falusi borbélynál

— Azt hiszem, uraságodat már volt szerencsém egyszer borotválni...

— Nem. Ezek a sebhelyek még a háborúból valók.

Jó ajánlás

— Legyen szíves, kedves Gelb úr, vegye a fiamat az üzletébe.

— No és mihez ért?

— Hallja... Ha értene valamit, akkor már régen az én üzletemben állna.

Ki miért böjtöl?

Bródy Ernő azért, mert a lakásrendeletekkel már egészen jóllakott. Dési Géza azért, hogy ne kelljen kilépnie az egységes pártból.

Egry Aurél azért, hogy ne haragudjon rá egy angyal (Engel) se.

Faludi Jenő azért, hogy kibőjtölje a rossz színházi konjunktúrát.

Fábián Béla azért, mert még mindig a gyomrában vannak a forgalmiadóellenőrök.

Gál Jenő azért, mert a koplalás karcsúvá tesz és szépít.

Gózon Gyula azért, mert nem szereti a nagy Beöthy-prédikációt.

Hevesi Sándor azért, mert nem akar a tradíciók előtt is kitérni.

Kóbor Tamás azért, mert neki amúgy is sok van a „Rovás”-án.

Lázár Ödön azért, mert ő Lázár a gójk lakomáján.

Molnár Ferenc azért, mert nem akarja, hogy ebben „Az éhes város”-ban ő legyen az, aki úgy eszik, mint „A farkas”.

Szomorj Dezső azért, hogy ne ő pukkadjon meg, hanem az ellenségei.

Vida Jenő azért, hogy az idén is jó dividendatermés legyen MÁK-ban.

Weiss Fülöp azért, mert amúgy is azt mondják róla bankkörökben, hogy éhes ember.

— Kállay Tiborban az igazság?

Pótindítvány

A főkapitány elrendelte, hogy a csavargás és naplopás megakadályozása végett a pesti uccákon található padokat távolítsák el. Ez nem elég, kérjük szépen. Indítványozzuk tehát, hogy a padokon kívül távolítsák el:

a tereket, kerteket, ligetet, ahol ingyen lehet naplopni. Helyükbe praktikus és szociális intézmények létesítendőek, mint pl. adóhivatalok, illeték- és vámpaloták, egyetemek. Ezekből ugyanis kevés van.

Bélistások, facér kereskedők stb. csak esős, vagy borús időben engedhetők az uccára, nehogy a napon süt-kérezzenek, a kék eget bámulják és csavargással, sétálással rontsák meg pl. a Váci ucca dolgos, szorgos, 60 lóerős kocsijukkal a mindennapi száraz kenyér után loholó polgárait.

A csavargók, naplopók stb. feltűnő ismertető jellel látandók el és hogy se padra, se kerítésre, se járdaszélre le ne ülhessenek, elrendelendő, hogy a nadrágjuk alatt szöggel kivert betétet hordjanak, a szögekkel befelé fordítva, a betétek hatóságilag lajstromozandók, a csavargók hetenként a főkapitányságra előállítandók, ahol a hatósági közegek előtt igazolniaiok kell, hogy nem ültek. A hatósági közegeknek e vizit alatt a legmeszebbmenő betekintés meg van engedve.

És ha fenti óvintézkedések se használnának, úgy alkalmazni kell egy külföldön divatos, de nálunk elavult módszert: munkát kell adni a csavargóknak.

Bukik Bethlen vagy nem?

Híres bukott emberek nyilatkozatai

A kereskedő:

— Szerény véleményem szerint igen, mert amikor már fizetéképtelen volt, olyan drága árut vásárolt, mint Gömbös. Igaz, hogy Kállay kiment a raktárból, de áron alul, ami csak siettetni fogja a csődöt. Nincs kizárva azonban, hogy a kényszeresség sikerülni fog.

A híres nő:

— Bukott férfiről nehéz egy bukott nőnek nyilatkozni. Ha Bethlen olyan okos volt, mint én, akkor sokat tett félre — a népszerűségéből és ha tényleg megbukik, nem kell félnie.

Napoleon:

— Nálam is így kezdődött. De én nem félttem Bethlent. Gömbös annyit tanulmányozott engem könyvekből és a tükör előtt, hogy bizonyosan figyelmeztetni fogja, mi a teendő az utolsó pillanatban. Na és ha baj lesz, akkor sem a messze Szent Ilona-szigetre, hanem a Szent Margit-szigetre, a pólópályára számúzik a haragos ellenzék.

Chamberlain:

— Csak egy tanácsot adhatok. Jelentsen beteget úgy, mint én. Ez a legegészségesebb politika.

Trockij:

— Nekem minden pillanatban golyó lehet a hasamban és ilyen kérdéseket adnak fel?

II. Vilmos:

— A legnagyobb örömmel üdvözölöm Bethlent (ha szüksége lesz rá)

doorni kastélyomban. Orvosom éppen tegnap ajánlotta, hogy lehetőleg kettesben vágjam a fát a kertben. Bethlennel direkt élvezet lesz együtt dolgozni, mert ő is szereti nagy fába vágni a fejszét.

Egy diák:

— Bethlen elügyetlenkedte a dolgot. Ha júniusban bukik meg, akkor még pótvizsgát tehetett volna, de most?... (p. l.)

Definíció

— Papa kérlek, mit jelent az, hogy „a divat rabszolgája”.

— Azt a férfit jelenti, fiam, akinek felesége és felnőtt leánya van.

KAMARA

Szombatok-
Szombatja

és
a fényes
kísérő műsor

KAMARA

CORVIN

A szállodák
őrangyala

Vígjáték 8 felvonásban.

Főszerepben: A. MENJOU

Komédiás lány

Filmjáték 8 felvonásban,
GRIFFITH rendezésében.

CORVIN

Pöstyéni anziksz

Kedves Szerkesztő Úr! Igazán nem azért írom, hogy bosszantsam, de kár volt éppen most hazamennie innen. Gyönyörű itt a szeptember. Sok az új fürdővendég és az új pöstyéni vicc. Az utóbbiakból itt küldök egy csokorra valót:

Egy előkelő budapesti bankigazgatóval beszéltem, aki most fejezte be a kúráját. Az eredményeket így foglalta össze:

— Két hónapig voltam itt a Thermiában. Itt hagytam a bankóimat. *De a mankóimat is.*

*

Egy pöstyéni kereskedő panaszkodik:

— Én vagyok a legpechesebb ember a világon. Harminc éve lakom Pöstyénben, pár lépést kell tennem az üzletemből, hogy a világ legjobb reumafürdőjéhez eljussak. Ma ötven éves vagyok és hiába várom évről-évre, *még mindig nincs reumám.* Hát nem pech ez?

*

Egy csúzos bácsitól megkérdeztem: hogy van? Ezt a teljesen logikus, mégis furcsán hangzó feleletet adta:

— Köszönöm. *A kezem már lábadozik, de a lábamat még kezelik.*

*

Három szállóbeli szobapincér beszélget:

— Hozzánk jött a multkor egy vendég, — mondja az egyik — két mankón járt, amikor érkezett és mire elutazott, már csak egy vékony sétatobtra támaszkodott.

— Az semmi, — mondja erre a második. — A mi hotelünkben volt egy vendég, azt tolokocsin hozták be és mire elutazott, már bot se kellett neki.

— Az mind semmi — licitálja túl őket a harmadik. — Hozzánk behoztak egy beteget, hordágyon, mert mozdulni se tudott. Hat hét mulva, mikor egyszer cukor helyett sót tettem a kávéjába, *úgy rúgott hátba, hogy kiestem a Kurparkba.*

*

Végül:

Most látom, mennyire igaza volt Winter Lajosnak, a fürdő szeretetreméltó vezérigazgatójának. Mikor megérkeztem, ezzel fogadott:

— Hallom, hogy ön humoros dolgokat szokott írni. Akkor biztos, hogy itt sokat fog dolgozni. A pöstyéni kúra mellett könnyű lesz egy-két viccet kiüzadni.

Pöstyén, szeptember.

Halász Imre

ARANYKÖPÉSEK

A csirke kopasztás előtt van leforrázva, a pali kopasztás után.

A házasságnak előzményei vannak, a szerelemnek következményei.

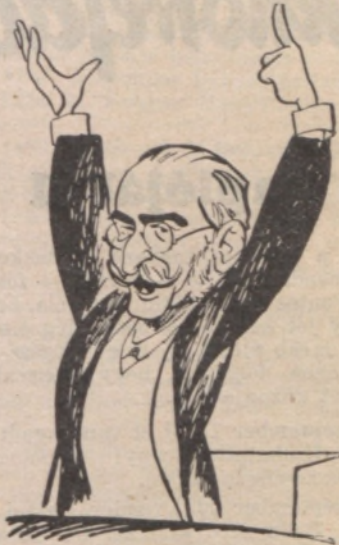
Fiatalkorunkban nincs az a szerelem, aminek elébe ne néznénk, öregkorunkban: aminek utána ne néznénk.

A házasság zsákjából a háromszög bújik ki.

Karádi Emil

Jánossy Gábor bátyámuram

vélekedése az egységspártban dúló csendeletről

— Hát Gábor bátyánk nem követi Kállay Tibor példáját? — kérdeztük a kitűnő Jánossy Gábortól, Celldömök és vidéke büszkeségétől.

— Tudja, kedves Jankó öcsém, én a költővel csak annyit mondok, hogy bár „sűrű sötét az éj, dühöng a déli szél” és Kállay foga „csikorog élesen”, nem olyan súlyos a helyzet, mint ahogy Andrásseyék ott Tiszadobon hiszik. Van olyan fenegyerek az a Bethlen, mint a „kiváló” politikusok. Ammon-dó vagyok, hogy azok neki az Inke csücskéig se érnek. Meg aztán akad az István gazda tarisznyájában még egy-két miniszterség és államtitkárság, — ha túlságosan elvi alapokra helyezik a küzdelmet, akkor majd ő is érvényesíti azt az elvet, hogy mindenkinek be kell tönni a száját. Mert hát megmondta nagy Petőfink: „Még éhes a nép, most adjatok neki!”

— Mit szól Gábor bátyánk Gömbös államtitkárságához meg a fajvédopárt felbomlásához?

— Megmondtam én régen: bomlásnak indult hajdan erős fajvédopárt,

nem látod, Haller vére miként fajul... Meg aztán olyan mindegy, hol antiszemizál az ember: a fajvédopártban-e vagy az egységes pártban. Okos gyerek az a Gömbös, hogy ezt belátta. Eddig Prometheusként volt a fajvédelem sziklájához kötözve, most pedig „börtönéből szabadult Sas lecke”, mely a kormánytábor végtelenjét látja.

— Bíz-e Gábor bátyánk Wekerle Sándor pénzügyminiszterségében?

— Miért ne? Én Bud Jánosban is bíztam, pedig — köztünk maradjon a szó — semmi okom nem volt rá. Hát akkor a nagy Wekerle fiában hogyan bíznek! Pedig istók üccs, utálok a fináncot, akárki fia-borja. De ez a kerekképű, mosolygó fiatal Wekerle úgy felvidítja az embert, hogy direkt élvezet lesz adót fizetni. Ahogy a nóta mondja: „Van még három rongyos forintom, azt is a Sándornak adom”,

— Igaz-e, Gábor bácsi, hogy a kisgazdák úgy fortyognak?

— Már hogy a kisgazdák?... Dehogy! Csak a kisüstjük. Ennek is nagyobb a füstje, mint a lángja. Most az fáj a sok mándlinak, ami a Schandlinak. Hogy a Schandli nem lett kegyelmes úr, mint a Szabóky Lojzi. Én ugyan meg nem értem, mért török magukat az emberek címek után, ha csak azért nem, hogy megtudja a világ, mi címen politizálnak meg szerepelnek. Nekem hőttonig jó lesz a tekintetes uraság, ha már excellenciás nem lehetek.

— Ezek után nem rendült-e meg a bizalma a kormány iránt?

— Én már csak a nagy költőhöz igazodom, aki így zengett: „Bethlennek rendületlenül légy híve oh magyar!” Meg aztán jól jegyezze meg öcsém: megrendülhet a Montblanc, megrendülhet a Chamberlain egészségi állapota, megrendülhet a newyorki tőzsde, csak egy nem rendülhet meg, az én törhetetlen bizalmam szeretett vezérem, Bethlen István iránt. Éljen!

Sértés ez?

— És mekkora tőkével kezdte meg az üzletét?

— Semmiféle tőkével. Csak a józan eszettel.

— Nagyszerű! Ön az az ember, aki ért hozzá, hogy kell a semmiből valamit csinálni.

Fő a takarékoság

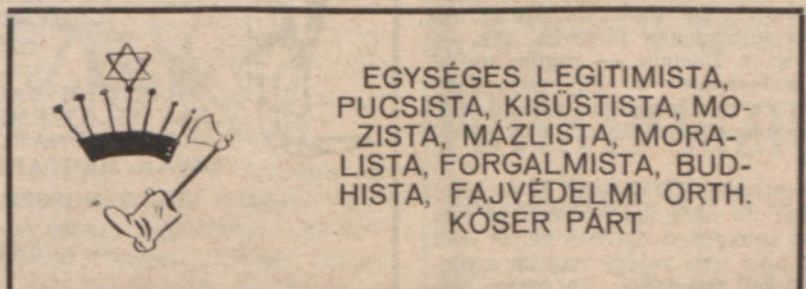
— Magának kilenc gyermeke van? Hiszen ez rengeteg pénzbe kerül!

— Úgy van. De legalább megspórolom a cseléd bérét.

— Hogy-hogy?

— Azt hiszi talán, kilenc gyermek mellé lehet cselédet kapni?...

A kormánypárt új névjegye

Molnár Jenőtréfái

Egy vigjátékiró naplójából

Szeptember 5. Első találkozásom Vele, az isteni divával. „Kezeit csókolom” — hebegem elfogódottan. „Szervusz, te drága pofa” mondja Ő és a nyakamba ugrik. „Hallom, milyen nagyszerű darabot írtál.” Szerényen elhárítom a dícséretet. „Te, szép ember, — mondja Ő — ne pirulj, te vagy a legnagyobb író ebben az országban. Hallottad, hogy ez az undok Piri le akarja ütni a kezemről a főszerepet? Hát ha ez sikerül neki, akkor menj és feküdj be a morgue-ba. Szép kis halott leszel, mondhatom.” Zavartan felelem: „Édes egy művésznőm...” Közbevág: „Egy fenét vagyok én teneked édes egy művésznő. Nevezd csak egyszerűen a te kicsi huncutkádnak. Akár hiszed, akár nem, szerelmes vagyok beléd!”

Szeptember 8. Borzasztó harcok a színház igazgatójával. Kijelentem, hogy visszaveszem a darabot, ha nem Ő játssza a főszerepet. Piri en suite tiszser elájul. A színházi tűzoltók locsolják fel. Az igazgató kompromisszumot ajánl. Nem bánja, ha Ő játsza a főszerepet, de akkor a második női szerepet tapossam ki Piri számára.

Szeptember 9. Rohanok Hozzá. Toporzékol. Nem megy bele Piri szerepének kitaposásába. „Ha már éppen taposni akarsz, — mondja — hát ne a szerepét taposd ki, hanem a Piri beleit.” Végül kompromisszumot ajánl. Nem bánja, ha Piri játssza a megnagyobbított második szerepet, de akkor az övét is toldjam meg. Megígérem, hogy még három jelenetet kap. „Jó, — feleli — de Pirinek nem szabad egyedül maradni a színpadon.” Ebben maradunk.

Szeptember 11. Megkezdődnek a próbák. Ő háromszor megcsókol az első felvonás után. A második után ezt mondja: „Te számár, nem is tudod, milyen nagy ember vagy!” A harmadik után meghí vacsorára és a fülembe súgja: „A gróf nem lesz ott.”

Szeptember 14. Piri egyik mondanának szenzációs hatása van a darabban. Az egész társulat kacag. Az isteni primadonna félrehúz. „Te, — sziszegi a fülembe — rögtön töröld ezt a mondást a Piri szerepéből. Majd én mondom el a második felvonás nagy jelenetében.” Úgy történik.

Szeptember 16. Ő teára hí és azzal töltjük az időt, hogy átvesszük az egész szerepét. Ő tizenhét helyet jelöl meg, ahol neki valami nagyon szellemeset kell mondania. „De hiszen tele

van a szereped robbanó ötletekkel!” — mondom. „Bízd csak rám, — feleli. — Pontos statisztikám van róla, hogy hány jót kell mondanom. Még tizenhét darab viccet írj bele!” Egész éjjel azon dolgozom, hogy a tizenhét viccet kiizadjam.

Szeptember 17. Ő el van ragadtatva. „Halhatatlan vagy!” — mondja és össze-vissza csókol.

Szeptember 20. Premier. Óriási siker. Harmincöt kihívás. Őt hetven-szer tapsolják ki. Előadás után a banketten azt mondja: „Vetted észre, milyen kolosszális személyes sikerem volt?” — „És a darab?” — kérdezem. — „Na hallod, te buta, — feleli — darab nélkül még Sarah Bernhardt-nak se sikerült”.

Október 15. Állandóan zsúfolt házak. Huszonötödik előadás. „Valld be, édesem, — mondja a nagy nő — nélkülülem összedült volna az a vacak.” Elhülve kérdezem: „Micsoda vacak?” — „Még kérdezed?... Hát a te darabod.”

November 9. Ötvenedik előadás. Viharos ünneplés. Ő azt mondja: „Hogy neked milyen szerencséd van velem! Telezabálad magad a tíz percent tantiémekkel... Néztél volna körül, ha más játssza a főszerepet!...”

Meghökkenve szólók: „Hát igazán azt hiszed, hogy ez a darab...” Az isteni nő foghegyről veti oda: „Direkt förtelmes!”

December 29. Századik előadás. Saját autómon érkezem a színházhoz. A szalónkómikus a fülembe súg: „Vetél valamit Neki?” — „Miért?” — kérdezem. — „Mert tegnap azt mondta a társalgóban: fogadok, hogy ez a piszok... már mint te... most is megfélekedzik arról a briliáns nyakékról, amivel tartozik nekem, amiért ezt a nagy sikert beleraktam a zsebébe.” Elönt a verejték. „Csak egy arany retikült vettem neki”, — felelem. — „Vigyázz, nagy botrány lesz,” — figyelmeztet a derék szalónkómikus.

December 30. Ő kijelenti a direktornak, hogy nem lép fel többé a darabomban. Örült izgalom, futkosás, kapacitálás. Ő végül megadja magát, ha ötven perccel több felléptidiját kap. A direktor, méltányosságra hívatkozva, az én tantiémemből vonja le a többletet.

Január 14. Az első gyenge ház. A nagy nő lesújtó szempillantással fogad és az egész személyzet előtt ráripakodik: „Majd bolond lesz a publikum ilyen hülyeséghez bejönni! A vak is látja, hogy kizárólag miattam jött be eddig. De száztizenöt telt háznál én se tudok többet csinálni.” Én szédülten hullok ki a színpad közül.

Január 21. A darabot leveszik a műorról. Azt mondja a direktor: „Édes barátom, még a legnagyobb siker is kiég egyszer. Nem kívánok magamnak jobb darabot, mint a tied.”

Január 22. Az új darab premierje. Megjelenek a színpadon. A nagy nőt hódolattal üdvözlöm. Ő biccent a fejével és azt mondja: „Na, mit keres maga nálunk?”

Méhely úr hasonlata

Méhely tanár úr, m. kir. szab. fajés vérpucerájós a fajvédelmet méhkaptárhoz hasonlította, mely kibocsátja Gömböst, a méhkirálynőt, de az újra visszatér. Nana, maga kis apaméhely, nem gondolja, hogy ez a hasonlat kissé frivol? Tudja Ön, hogy minek száll föl egy méhkirálynő a levegőbe? Vagy talán a pártnak pénzre van szüksége és Gömbössel akarják megnyeretni a Nobel-díjat?

Kedves Borsszem Jankó!

Egy pesti polgár nyomorában öngyilkos akart lenni. Nem volt pénze, hogy revolvert vegyen, tehát gázzal mérgezte meg magát. Hosszas élesztési kísérlet után megmentették. Két nap mulva számlát kézbesítettek neki az elfogyasztott gázzal. Mikor meglátta az összeget, megütötte a guta és meghalt. Szerencsés ember! Költség nélkül úszta meg a dolgot.

Távirat

FÓTISZTELENDŐ
REB MENACHEM
CICESZBEISZER
ŰRNAK

BÁR NEM VAGYOK TÚLSAGOSAN FILOSZEMITA, EZT A ZSIDÓ ÜNNEPNAPOT ÉN IS SZIGORÚAN MEGTARTOM.

KELT HOSSZÚNAPKOR.

SANYARÓ VENDEL

A színművészet egyetemes története

KRISZTUS ELŐTT

776. Az első Olimpiász, amelynek keretében megtartják az Olympia premijét. Nádas rettenetesen levágja a darabot.

606. A XXV. dinasztia bukása. A Faludi-dinasztia megalakulása.

586. Feld Mátyás megírja az első nyári darabját.

521. Dárius, Hisztaszpesz fia uralkodik, de az ő kincse is kevés az ünnepektől primadonnának.

484. Aiskhylosz tragédiáját Hevesi előadhatja a Kamarosz-színházban.

431. A peloponézosi primadonnaháború kitörése.

73. Operettgörlök lázadása Spartacus vezetése alatt.

31. Fedák Sári első fellépése.

KRISZTUS UTÁN

14. Augusztus halála. Temetés szeptemberben. A gyászindulót az operaházi zenekar énekli.

54. Néró követi Claudius, de azután faképnél hagyja és inkább egy színinövendéket követ.

68. Néró öngyilkos lesz, mert a színinövendék nem hallgatja meg.

242. Farkas Imre megnyitja lelki klinikáját.

247. A gótok. (Góth Sándor és Góthné átkelnek a Dunán.)

313. Nagy Konstantin elnököl a Színészegyesület közgyűlésén.

379. Nagy Theodosius császár ünnepi vacsorát rendez Trajánnal, pardon: Tarjánnal.

563. Mikszáth dramatizálja Harsányi Zsolt regényeit.

774. Nagy Károly meghódítja Lombardiát és az ünnepektől primadonnát.

810. A bolgár Krum megveri Nike-

folosz császárt. Párba. (Vezetőségét dr. Rác Vilmos.)

1071. Az izlám újjáébredése és a Stambul rózsája bemutatója.

1187. Josephine Bakert felfedezik.

1228. II. Frigyes Hollywoodba utazik.

1492. Lindbergh és Kolumbus átkelnek az Atlanti óceánon és leszerződnek a Metro Goldwynhoz.

1525. Voronoff megfiatalítja Nagy Szulejman szultánt.

1545. IV. (Mosjukin) Iván a nők cárja lesz.

1618. A harmincéves primadonnaháború kezdete.

1769. A Színházi Élet törvénytörvények elé állítják Bonaparte Napoleont abból az alkalomból, hogy megszületik.

1780. Mária Terézia különkihallgatáson fogadja Dögleszt Ferbenkszet.

1789. A Bastille bevétele. Sebestyén Géza irigylit a nagy bevétel.

1795. Latabár előleget kér a direktóriumból.

1799. „XVI. Lajost” Szász Károly a 8 Órai-ban kivégzi.

1800. Dénes György és Pethes Sándor állami egységét törvényesen kimondják.

1829. Görögország független lesz. Pédáját minden kis színinövendék követi.

1848. Kossuth Lajos heves tiltakozása a szabadságharc színpadi feldolgozása ellen.

1867. Az Új Színház kiegyezése.

1871. Szedán. A német kritikusok levágják a francia szerzőket.

1914. Kitor a háború Fedák és Bil-ler közt.

1928. Ahmed Zugu a Királyhoz szerződik.

palásti

— Milyen művelt pincére van magának!

— Miért, kérem?

— Nem látja?... Nagyszerű görög kiejtése van.

Amitől a múlt héten egész Pest gurult a nevetéstől

A kitünő Feleky Géza dr. nemcsak az egyik leg többet tudó, de a legszórakozottabb tagja is a bohémvilágnak.

Nemrég történt vele a következő eset:

Szokása szerint a Fészek művészklubba ment oszonnázni. Az asztalához siet Bajusz, a Fészek legszólakétszesebb, de nagyot halló pincére. Feleky a maga halk hangján mondja:

— Hozzon nekem egy szűrt, meleg kávét. Ne legyen világos, de sötét se legyen. Habot nem kérek. Két cukrot tegyen mellé, egy kiflit és egy pohár konyakot. De nagyon sietek!...

Bajusz, a pincér, jó negyedóra mulva egy pár virsli tesz az újságolvasásba merült Feleky elé sok tormával. Feleky a szemüvegén keresztül rézsútosan felpisiant Bajuszra és azt mondja:

— De hiszen mustárral kértem!

Cirkuszban

A kutyaidomító így szól a közönséghez:

— És most, tisztelt hölgyeim és uraim, egy érdekes produkció következik. Az én kutyám megmondja mindenkinek az életkorát.

Néhány hölgy fölkel és kifelé megy. Az idomító utánuk szól:

— Tessék nyugodtan itt maradni. Az én kutyám csak huszig tud számolni.

Jobb mint az egységspárt

Rövid párbeszéd az Andrássy úti divatüzletben.

— Megfigyelte, Komlós úr, valahány politikus kilép az egységes pártból, mind olyan mérges.

— Nálam pont fordítva van. Aki az én üzletemből lép ki, az mind meg van elégedve.

Képrejtvény

Megfejtése a jövő számban. A *Borsszem Jankó* 25. számában megjelent rébusz megfejtése: „Kellog”. Jutalmat *Fleischer* Ferenc (Budapest, Peterdy uca 18.) kapott.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ.
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI. MOZSÁR U. 9. TEL.: AUT. 233—24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII. RÓZSA UCA 25

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

PRIVÁTPANZIÓ

Budapest,
Vilmos császár út 7. II. em.
Andrássy út mellett

Folyóvíz, lift. Tel.: Aut. 276—48

7

Hét modern gyógymód

rheuma, ischias, ideg, ütőérhaj ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNESES GYÓGYINTÉZETÉBEN
VI, Vilma királynő út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!

A *Borsszem Jankó* legközelebbi száma október 1-én jelenik meg.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 SZEPTEMBER 20. * 27. (3102) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Hosszúnapon

— A Borsszem Jankó hagyományos képe —

Reb Rassay : Nézd meg szolgám, feljött-e már a mi csillagunk ?

Fabián bócher : Még nem, rebelében !

Reb Rassay : Akkor böjtöljünk tovább !

A politikai dzsungelből

A „Magyarság” azt a megbízható információt szopta ki a kisujjából, hogy a liberális lapok Bethlen-ellenes támadásait Klebelsberg sugalmazza. Ebből persze egy szó, egy hang, egy lehellet se igaz.

Ellenben kérdezzük: mióta fáj a „Magyarság”-nak, hogy Bethlent támadják? Nana!

Sokorópátkai böjtöl

— Mi az, Sokoró bátyám? Hát kigyelmed mért böjtöl a zsidók hosszúnapiján?

— Hogy a Schandli kegyelmes úr legyen. Merthogy azt mondta a Mózsi szomszéd: ezen a napon minden könyörgést meghallgat a Jehova.

— No hallja, bátyám! Hát kigyelmed a zsidó istenhez imádkozik, nem pedig a — Bethlenhez?

Gömbös és a kukacok

Gömbös Gyula, a nagy zoológus, egységes faj- és honvédelmi államtitkár kijelentette, hogy irgalmatlanul el fogja taposni a kukacokat. Most csak az a kérdés, hogy ha eltörpít az összes kukacokat, mivel fognak otthagyt elvbarátai a zavarosban horgászni?

L A P Z Á R T A :

Gömbös Gyula is böjtöl

Dési Géza fölkereste Gömbös Gyulát, hogy megbeszélje vele a Kállay Tibor kilépésével támadt új helyzetet. Gömbös kijelentette, hogy Kállayt kívül még jó néhány liberális politikust ki akar böjtölni az egységspártból.

TÁVIRAT
KÁLLAY TIBOR,
BUDAPEST

Hogy a dolgok így nem mehetnek tovább? Dehogyan nem. Én még bírom.

Herceg Esterházy Pál